

Resolutionen vedtoges af fjerde udvalg efter navneopråb med 45 stemmer for, 3 imod, medens 26 undlod at stemme. Danmark, Norge og Sverige stemte for, medens Finland afholdt sig fra at stemme. I plenarforsamlingen vedtoges forslaget med 66 stemmer for, ingen imod, medens 10 afholdt sig fra at stemme.

7. Endvidere vedtog fjerde udvalg to resolutioner vedrørende datoen for Togos uafhængighed (den 27. april 1960) og vedrørende spørgsmålet om særlig bistand til Fransk Togoland. Begge resolutioner vedtoges enstemmigt af udvalget og plenarforsamlingen.

8. En række lande fremsatte et resolutionsforslag vedrørende uafhængighed for Italiensk Somaliland (Somalia), idet der under debatten af Italien var afgivet en udtalelse om, at Somaliland antagelig kunne opnå uafhængighed på et tidligere tidspunkt end det i formynderskabsaftalen forudsatte, den 2. december 1960. Efter nogen forhandling vedtog fjerde udvalg et af 14 lande stillet forslag, hvis hovedindhold er, at skæringsdatoen for formynderskabets ophør skal være den 1. juli 1960.

Forslaget vedtoges enstemmigt i udvalget og plenarforsamlingen.

9. Et resolutionsforslag fremsat af en række lande vedrørende udsendelse af en tremandskommission til Fransk Cameroon blev imødegået af den franske repræsentant, som bl. a. henviste til, at forslaget ikke var egnet til løsning af problemerne i Cameroon, fordi Fransk Camerouns egen regering ikke ønskede at tage imod en sådan FN-komité eller at samarbejde med den. Han anførte bl. a. under debatten, at der var givet bevægelsen UPC løfte om fuldt amnesti og ophævelse af forbuddet mod dens virksomhed, såfremt bevægelsen ville give afkald på terrorvirksomhed, men den havde ikke villet give noget tilsagn herom.

Ved afstemningen blev der forlangt særskilt afstemning ikke blot om præamblen og hver af de 6 operative paragraffer, men i visse tilfælde også om enkelte ord inden for de operative paragraffer. Resolutionsforslaget forkastedes med 41 stemmer for, 33 imod, medens 7 lande afholdt sig fra at stemme.

De ovennævnte resolutioner med videregående sigte indeholdt anbefaling af, at

spørgsmålene skulle tages op på 15. plenarforsamling.

Plenarforsamlingens afstemninger fandt alle sted den 5. december 1959.

2. Britisk Cameroon.

(Dagsordenens punkt 41).

a) Folkeafstemningen i områdets sydlige del.

Trettende plenarforsamling vedtog den 13. marts 1959 på den genoptagne samling en resolution, i hvilken det anbefales, at en folkeafstemning til fastslåelse af befolkningens ønsker om Syd-Camerouns videre skæbne skulle finde sted inden for perioden december 1959 til april 1960.

Som følge af divergerende opfattelser mellem de politiske partier i Syd-Cameroon fik 14. plenarforsamling en vanskelig opgave med at træffe afgørelse om, hvordan spørgsmålene til vælgerne skulle formuleres, og om betingelserne for stemmeret (se beretningen for 13. plenarforsamling, spalte 597-601).

At det ikke var lykkedes at nå til enighed i Syd-Cameroon om en indstilling til 14. plenarforsamling, skyldtes, at regeringspartiet helst ser området tilsluttet den den 1. januar 1960 oprettede republik Cameroon (tidligere Fransk Cameroon), og oppositionen ønsker det helst tilsluttet Nigeria, som opnår uafhængighed 1. oktober 1960, og sammen med hvilket det hidtil har været administreret af England.

Regeringspartiet ønskede derfor, at vælgerne skulle stilles over for alternativet: tilslutning til føderationen Nigeria eller adskillelse fra Nigeria og forsættelse endnu en periode af formynderskabet; oppositionen ønskede et klart alternativ: autonom eller selvstyrende region i en uafhængig føderation Nigeria eller udskillelse fra Nigeria for at blive genforenet med fransk Cameroon.

Regeringspartiet mente, at kun personer, der var født i Syd-Cameroon, skulle kunne afgive deres stemme; oppositionen mente, at også bosiddende i området fra Nigeria og Fransk Cameroon skulle kunne stemme.

Denne mangel på enighed blandt Syd-Camerouns egne politiske ledere stillede plenarforsamlingen over for en uventet, vanskelig situation. Sideløbende med de debatter, som fandt sted i udvalget, som led i hvilke man også afhørte to „petitioners“,